

slag, der ere under Behandling, med den Bestemtthed, som det ærede Thing, maaskee kunde ønske; men ikke destomindre troer jeg her strax at kunne udtale, at jeg ikke skjønner, at der for mig vilde være den fjerneste Betænkelighed ved at indstille til kongelig Stadfæstelse et Lovforslag, hvort de af Udvalget gjorde Endringer vare tagne tilfølgelse af begge Rigsdagens Thing; jeg skjønner ikke, at der i den Henseende kunde være den ringeste Betænkelighed; uagtet det vilde være en Afvigelse fra det af Regjeringen oprindeligt forelagte Lovforslag. Jeg skal hertil føie, at jeg personlig er meget stemt for de af Udvalget gjorte Endringer; men derimod kan jeg ikke skjønne, at Udvalgets Opfattelse af det oprindelige Regjeringsforslag, der isind væsentligste Bestemmelser er blevet tiltraadt af det andet Thing, er aldeles rigtig, idet der i Udvalgets Betænkning forekommer en Mængde Ytringer, som efter min Formening virkelig ikke kunne holde Stik, naar de underkastes en alvorlig Prøvelse. Naar det saaledes hedder Side 5 i Betænkningen: „Nogen virkelig Betryggelse i saa Henseende, hder Udskafet ikke, og vi kunne ikke tilbageholde Udtalelsen af vor Overbeviisning om det for Lovgivningsmagten Uværdige i at give en Rettighed ligesom paa Strømt og i den stilltende Forudsætning, at den ikke kan blive benyttet“, da forekomme disse Udtryk, som gaae paa det af Regjeringen forelagte Lovforslag, mig at være altfor vidtgaaaende. Man maa jo nemlig erindre, at der her er Tale om relative Ting; naar man taler om høiest og lavest Besatte, hvad er saa høiest og hvad er saa lavest? Det er her meget vanskeligt, at finde Grænsen mellem de høist og lavest Besatte. Jeg nægter ikke, at de af Udvalget meddeelte Oplysninger ere særdeles flaaende; men naar man nærmere undersøger dem, vil man da ikke finde, at i Denske svarede $\frac{1}{3}$ af Yderne over Halvdelen, ja jeg troer næsten $\frac{2}{3}$ af alle Byens Skatter? Jeg troer saaledes, at man om Udvalgets Forslag vil kunne gjøre den samme Bemærkning, og sige, at de høiest Besatte aldeles ikke ville faae Reilighed til at gjøre deres Indflydelse gjældende, de drukne imellem de andre $\frac{2}{3}$, som de have ligeoverfor sig.

Der er dernæst en anden Omstændighed, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede Op-

mærksomheden, og det er den, at man ikke alene kan gaae efter Størrelsen af de forskjellige Skattebylder, naar man vil have et klart og levende Billede af Forholdene i Kjøbstæderne, men man maa tage Hensyn til, hvilke Livsstillinger og hvilke Livsvilkaar de forskjellige Sætter, enten $\frac{1}{3}$ eller en Halvdeel, bestemme; man maa overveie, om det maaskee ikke kunde være Tilfældet, at Mange væsentligt hørte sammen paa den ene Maade, men bleve adskilte paa den anden. Det kan gjerne være, at man vilde finde, at hele Classer vilde blive udsøndrede ved det oprindelige Regjeringsforslag, f. Ex. hele Dagleierclassen, og at derimod alle egentlige Smaaborgere vilde gaae sammen med de Øvrige, der have Borgerbrev. Det er et Hensyn, som fortjener en Overveelse, ikke forbi det efter min Formening har nogen afgjøvende Indflydelse, men jeg anfører det ligeoverfor de særdeles skarpe Udtryk, der forekomme i Udvalgets Betænkning, og hvis Berettigelse jeg herved søger at svække. Der er fremdeles endnu en Betragtning, som har paatrængt sig mig ved Gjennemlæsningen af Udvalgets Betænkning, og det er den, at man gaaer ud fra den Forudsætning, at saaledes som Forholdene nu ere i de i Betænkningen omtalte Kjøbstæder, saaledes vilde de omtrent være i alle de øvrige, og som de for Tiden ere, saaledes vilde de vedblive at være i Aarenes Løb. Det er et Spørgsmaal, som jeg ønsker at henstille til Forsamlingens Overveelse, om man ikke bør være betænkt paa at faae dette Forhold ordnet ved en Bestemmelse i selve Loven, saa at det blev sagt, at $\frac{1}{3}$ havde den og den Ret under den Forudsætning, at hele Classen svarede en Dvotabeel af det hele Skattebeløb; derved vilde der fremkomme en Berettigelse for den gjorte Bestemmelse, og forsaavidt Forholdene forandrede sig, eller Forholdene i disse Kjøbstæder viste sig anderledes end i de som Exempler benyttede, vilde de saaledes forandrede Omstændigheder udøvederes Indflydelse. Dette er imidlertid kun en Tanke, som jeg vil henstille til det ærede Udvalgs Overveelse, og som maaskee kunde give Anledning til nærmere Samtale derom mellem 2den og 3die Behandling.

Jeg kan ikke andet end billige, at man i